

Category: Research Article

නුවර කලාවිය භාෂා ව්‍යවහාරයේ දක්නට ලැබෙන මානය සරයෙහි
(Length and Pitch) විශේෂතා පිළිබඳ ශබ්ද විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

පූජ්‍ය ගල්කුලමේ උපරතන හිමි¹
පූජ්‍ය ඕපල්ගල වජිරඤාණ හිමි²

ARTICLE DETAILS

Published Online & Printed
December 2021

Author:

පූජ්‍ය ගල්කුලමේ උපරතන හිමි¹
ජ්‍යෙෂ්ඨ කවිකාවාරිය, භාෂා අධ්‍යයනාංශය,
සමාජීයවිද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය,
ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය,
මිහින්තලේ.

පූජ්‍ය ඕපල්ගල වජිරඤාණ හිමි²,
සිංහල බෞද්ධ විද්‍යාලය,
මාතලේ.
Email: upa071@gmail.com

Keywords:

Supra Segmental Features, Length, Pitch,
Nuwara Kalaviya, Standard Dialect

Abstract

Language is a valuable man made product and communication is its primary function. Linguistics is the scientific study of language, and phonology focuses on the pronunciation of language. Currently, there are over 6000 languages in the world, varying from country to country and region to region. Even in the same linguistic community, the language may vary depending on the regional diversity. Linguists call these variants as 'dialects.' A phonological study of these sub languages reveals a number of differences. Although Supra Segmental Features are not recognized as a predominant feature of these variants, it is important as a linguistic unit in some languages.

The phonetic features of this superlative are more or less the same in Sinhala sub languages and this research focuses on the Supra Segmental Features found in Nuwara kalawiya practice. The main focus is on the length and pitch variations of the Nuwara Kalaviya dialect and how the Nuwara Kalaviya dialect differs from the standard Sinhala sub language which can be investigated using length and pitch.

හැඳින්වීම

මානවයා ලොව සෙසු සතුන් අතරින් සුවිශේෂී සත්වයෙකි. මෙම සුවිශේෂත්වයට හේතු වන ප්‍රධාන සාධකය මිනිසා විසින් භාවිත කරනු ලබන භාෂාවයි. භාෂාව යනු මිනිසා විසින් නිපදවන ලද අගනා නිමවුමකි. භාෂාව සම්බන්ධයෙන් විවිධ භාෂා වේදීන් අදහස් ඉදිරිපත් කොට ඇත. මේ පිළිබඳව ඉදිරිපත්ව ඇති නිර්වචන අතර 'බර්නාඩ් බ්ලොක්' හා 'ජෝර්ජ් එල් ට්‍රේගර්' ඉදිරිපත් කළ නිර්වචනය වැදගත්ය. A language is a system of arbitrary vocal symbols by means of which a social group cooperates (Bloch B, Trager GL:1942). ඔවුන්ට අනුව භාෂාවක් යනු 'විධිමත් සැලැස්මකින් යුක්ත ශබ්දවලින් සැදුණු සංකේත පද්ධතියකි. මෙම සංකේත හුදු සම්මුතියෙන් බිහි වූ අතර සමාජය යහතින් පවත්වාගෙන යාම භාෂාවේ අරමුණයි. 'එඩ්වඩ් සැපියර්' භාෂාව යන්න අර්ථකථනය කරමින් පෙන්වා දෙන්නේ "Language is a purely human and noninstinctive method of communicating ideas, emotions, and desires by means of a system of voluntarily produced symbols (Harcourt, Brace & World:1921)" භාෂාව මූලික වශයෙන් සන්නිවේදන වූ අදහස් හා හැඟීම් පළ කිරීම සඳහා ඉවහල් වන කථා ශබ්දමය සංකේත පද්ධතියක් යනුවෙනි.

මෙම භාෂාවේදීන්ට අනුව භාෂාව වූ කලී අදහස් හා හැඟීම් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා යොදාගනු ලබන සංකේත පද්ධතියක් බව පැහැදිලි ය. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා භාවිත කරනු ලබන්නේ ද භාෂාවේ ඇති ශබ්දවල පවත්නා ස්වරණය හා මානය (Pitch and Length) යි. ඇතැම් භාෂාවන් Tonal Language (ස්වරණය අනුව අර්ථ හේදය ඇති කිරීම. උදා: චීන, ජපන්, තායි, පන්ජාබ්, සුළු) වන අතර සිංහල භාෂාව None-Tonal Language එකකි. එනම් ස්වරණය අනුව අර්ථ හේදය ඇති නොකරන භාෂාවකි. කිසියම් භාෂාවක පවත්නා ස්වරණය අනෙකුත් භාෂාවන්ට සාපේක්ෂව වෙනස් වේ. ඇතැම්විට එකම භාෂාවක වුව ද ප්‍රාදේශීයව පවත්නා විවිධත්වය අනුව ස්වරණය හා මානය විවිධ ස්වරූපවලින් හඳුනාගැනීමට පිළිවන. ඒවා ප්‍රාදේශීය ව්‍යවහාර ලෙස භාෂා අධ්‍යයනයේ දී හඳුනාගැනේ. උදාහරණයක් ලෙස ජපන් භාෂාව ගතහොත් එහි ටෝකියෝ හා කෙහාන් වශයෙන් ව්‍යවහාර දෙකක් පවතී. එමෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ ද උඩරට, පහරට, බිබිල, දකුණු වශයෙන් පලාත් ව්‍යවහාරයේ වෙනස්කම් දක්නට ලැබේ. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා භාවිත කරනු ලබන්නේ ලංකාවේ උතුරුමැද පලාතට අයත් නුවරකලාවිය ව්‍යවහාරයයි. දේශීය සම්මත භාෂා ව්‍යවහාරය හා නුවරකලාවිය භාෂා ව්‍යවහාරය අතර ඇති ප්‍රධානතම වෙනස වන්නේ Pitch හා Length හෙවත් ස්වරණයේ හා මානයේ වෙනසයි.

මිනිසා විසින් නිපදවන අසීමිත භාෂා ශබ්ද අතර ඇත්තේ එක්තරා ශබ්ද රටා සමුදායකි. එමෙන්ම කිසියම් භාෂක සමාජ දෙකක භාවිත වන භාෂා මූලමනින්ම සමාන වූ හෝ එකිනෙකට අනන්‍ය වූ ශබ්ද සාමාන්‍යයක් දක්නට නොලැබේ. (කරුණාතිලක, විජේතුංග රාජපක්ෂ;1996:1) මින් අදහස් වන්නේ ලෝකයේ භාවිත වන භාෂා අතරින් වැඩි අඩු වශයෙන් සමාන හා අසමානකම් දක්නට ලැබෙන බවයි. මානවයා විසින් නිපදවනු ලබන භාෂා ශබ්ද මූලික වර්ග තුනක් යටතේ හඳුනාගත හැකිය.

01. උච්චාරණ (Articulatory)
02. වායු තරංගමය (Acoustic)
03. ශ්‍රවණීය (Auditory) (කරුණාලක විජේතුංග; 1996:2)

මෙම අධ්‍යයනය තුළ මූලික වශයෙන් අවධානය යොමු කරනු ලබන්නේ උච්චාරණමය ශබ්ද ලක්ෂණ කෙරෙහිය. මන්ද යත් විවිධ උච්චාරණ ලක්ෂණ ඔස්සේ ඒ ඒ භාෂක සමාජ තුළ භාවිත භාෂාව විවිධ වෙනස්කම්වලට ලක්විය හැකි බැවිනි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය (Research Methodology)

මෙම පර්යේෂණය ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක ලක්ෂණවලින් යුක්ත වන අතර, මෙහි දත්ත රැස්කිරීමේ ප්‍රධාන ක්‍රමවේදය වූයේ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණය යි. එමෙන්ම, මෙම පර්යේෂණය සඳහා නියැදියක් ලෙස නුවරකලාවියේ රඹුල්ල ප්‍රාදේශීය ලේකම් බලප්‍රදේශයට අයත් අංක 92 දරණ ග්‍රාම සේවා වසමෙහි රොටුවැව ග්‍රාමය යොදාගෙන ඇත. මෙහි සාම්ප්‍රදායික ජන කොට්ඨාසයකින් පැවත එන ජන කණ්ඩායමක් වාසය කරන අතර, ඔවුන් අතර නුවරකලාවියේ මුල් ව්‍යවහාරයේ මූලික ලක්ෂණ තවමත් නොනැසී පැවතීම මෙම ග්‍රාමය තෝරා ගැනීමට ප්‍රධානතම හේතුව විය. එහි පුද්ගලයන් නිවසේ දී, රැකියා ස්ථානයේ දී, ආගමික ස්ථානවල දී, වැඩ බිම්වලදී භාවිත කරන කථා ව්‍යවහාරය සියුම්ව අධ්‍යයනය කොට, එම සංවාද පටිගත කර ඇත. එමෙන්ම, මෙම සංවාද අතර ස්වරණයේ හා මානයේ විවිධතා සහිත වාගාලාප වෙන් වෙන්ව හඳුනාගෙන ඒවා සම්මත උපභාෂාවේ වාගාලාප සමඟ සංසන්දනය කර, වාග්විද්‍යා පර්යේෂකයින් වැඩි වශයෙන් භාවිත කරන පරිගණක මෘදුකාංග ආශ්‍රයෙන් විශ්ලේෂණය කර ඇත.

පර්යේෂණ ගැටලුව (Research Problem)

නුවරකලාවියේ භාෂා ව්‍යවහාරය අධ්‍යයනය කිරීමෙන් ප්‍රකට වන ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් වන්නේ ස්වරණය හා මානයෙහි (Pitch and Length) වෙනසයි. ලංකාවේ සම්මත ව්‍යවහාරය හා සැසඳීමේ දී මේ තත්ත්වය සුවිශේෂී ලක්ෂණයක් ලෙස හඳුනා ගැනීමට පිළිවන. එම නිසා නුවරකලාවියේ භාෂා ව්‍යවහාරය තුළ මානයෙහි හා ස්වරණයෙහි වෙනස සිදුවීම කෙරෙහි බලපෑ සාධක කවරේද යන්න විමසා බැලීම මෙහිදී සිදු කෙරේ.

සාකච්ඡාව (Discussion)

භාෂා ශබ්ද විවිධ ය. තනිව ගත්කළ එහි අර්ථයක් නොමැත. සෑම භාෂා ශබ්දයක්ම ශබ්ද අනුපිළිවෙලක නැතහොත් ශබ්ද සංස්ථාගත ඒකකයක් වෙයි. කිසියම් භාෂක සමාජයක් ඒ ඒ සමාජවලට ආවේණික වශයෙන් තමන් විසින් උච්චාරණය කරන ශබ්දවලට අර්ථ ආරෝපණය කර ගනිමින් භාෂාව නිර්මාණය කරගනී. එක සමාන වස්තු දෙකක් භාෂා දෙකකදී වෙනස් ආකාරයෙන් හැඳින්වෙන්නේ එහෙයිනි. මෙය භාෂාවේ පවත්නා රුචිකාන භාවය ලෙස හැඳින්වේ. (Saussure:1959)

මෙසේ අර්ථාපේක්ෂා කිරීමේදී උච්චාරණය කිරීමේ දී විවිධ ස්වරූප ගනියි. එය පුද්ගලිකව වන අතර, ඇතැම් අවස්ථාවල විශේෂ සමාජ කණ්ඩායම්, රටවල්, පළාත් අතර ද විවිධතා පවතින බව හඳුනාගත හැකි ය. උදාහරණයක් ලෙස සිංහල භාෂාව ව්‍යවහාර කරන පුද්ගලයෙක් වෙනත් රටක වෙනත් භාෂාවක් උච්චාරණය කරන පුද්ගලයෙකුගෙන් වෙනස් වෙයි. එසේම එකම භාෂාවක් කථාකරන සමාජයක ද විවිධතා දක්නට ලැබෙන අවස්ථා දැකිය හැකිය. උදාහරණයක් ලෙස ද්‍රවිඩ භාෂාව කථාකරන ජනතාව සිංහල උච්චාරණය කිරීමේදී උච්චාරණමය වෙනස් කම් දක්නට ලැබේ. එසේම සිංහල භාෂාව කථාකරන ජනයා අතර ද පළාත් වශයෙන් මෙම විවිධතා දැකගත හැකිය. දකුණු පළාතේ භාවිත භාෂා ව්‍යවහාරය මහනුවර පළාතේ භාෂා ව්‍යවහාරය අතර යම් උච්චාරණමය වෙනසක් දැකිය හැකිය. බිබිල ව්‍යවහාරය ඒ දෙකටම වඩා වෙනස් වෙයි. නුවරකලාවියේ වහර කුළ ද උච්චාරණමය වෙනස්කම් දක්නට ලැබෙන බව මෙම අධ්‍යයනයේ දී හඳුනා ගැනීමට හැකි විය.

භාෂණ සිංහලයේ ශබ්ද බණ්ඩිය හා අධිබණ්ඩිය වශයෙන් කොටස් දෙකකි. මෙහි අධිබණ්ඩිය ශබ්ද බණ්ඩිය ශබ්ද තරම් වැදගත් කොට නොසැලකේ. මන්ද යත් ඒ හරහා වචනවල අර්ථ හේදයක් ඇති නොකරන බැවිනි. මේ අනුව බණ්ඩිය ශබ්ද භාෂණ සිංහලයේ ප්‍රධානත්වයෙහි ලා සැලකේ.

අධිබණ්ඩිය ශබ්ද ලක්ෂණ හෙවත් supra segmental features ප්‍රධාන කොස් හතරක් යටතේ විග්‍රහ කෙරේ.

- 01. මානය (Length)
- 02. සරය (Pitch)
- 03. අවධාරිතය (Stress)
- 04. තානලය (Accent)
- 05. ධ්වනිය (Intonation)

අක්ෂර දීර්ඝ වශයෙන් උච්චාරණය කිරීම මානය (Length) යි. එනම් වර්ණ දීර්ඝත්වය යි. භාෂාවේ හුස්ම දීර්ඝ හේදය ස්වර හා ව්‍යඤ්ජන දෙකොටසටම පොදු වුවද ඇතැම් භාෂාවල මෙම වර්ණ දීර්ඝත්වය සංකීර්ණ බවක් පෙන්නුම් කරයි. උදාහරණයක් ලෙස සංස්කෘත භාෂාවේ “ප්ලූත” වශයෙන් මාත්‍රා තුනක් සහිත ශබ්ද ද පවතින බව සංස්කෘත ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථවල පෙන්වා දී ඇත. (ඒකමාත්‍රෝ හවේද්‍රස්වෝ, ද්විමාත්‍රෝ දීර්ඝ උච්චාරණ, ත්‍රිමාත්‍රස්තු ප්ලූතෝ ඥෙයෝ ව්‍යඤ්ජනාංචාර්ධමාත්‍රකම්) (සාරස්වත ව්‍යාකරණය)

ඊට අනුව මාත්‍රයක් යනු එක් උච්චාරණ කාලයක් වන අතර, සංස්කෘත භාෂාවේ ඇතැම් අවස්ථාවල ස්වර මාත්‍රා තුනක් සහිතව ද උච්චාරණය වන බව පෙන්වා දී තිබේ. (උදා: හැඬීමේදී, ගායනයේ දී, අඬගැසීමේ දී)

සිංහල භාෂාඥයින් මෙය එතරම් සැලකිල්ලට නොගත්ත ද, නුවරකලාවියේ භාෂා ව්‍යවහාරය තුළ ඉහත අවස්ථා තුනට අමතරව සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරයේ දී වාක්‍යාවසාන ස්වරය වඩාත් දීර්ඝව උච්ඡාරණය කරන බව දක්නට ලැබේ.

උදා:

1. oyə kolom pætte bēt vidinəva **kiyanně**

2. **amməh** maŋŋŋ ova **dannə**

3. væssak pēnə ahaləkə **nə ə**

මෙහි දී සලකා බැලෙන්නේ වචනයක් උච්ඡාරණය කරන කාලය (Time) යි. සම්මත සිංහල උපභාෂාවේ දී ඉහත වාගාලාපවල අන්තයේ දීර්ඝත්වයක් නොපෙන්වුව ද නුවරකලාවිය ව්‍යවහාරයේ දී එය වෙනස් වේ. ඉහත දෙවන උදාහරණය ගතහොත් එහි අන්තයේ ඇත්තේ හ්‍රස්ව ස්වරයකි. එහෙත් එය ද උච්ඡාරණයේ දී දීර්ඝව උච්ඡාරණය කරන බව හඳුනාගැනීමට පිළිවන.

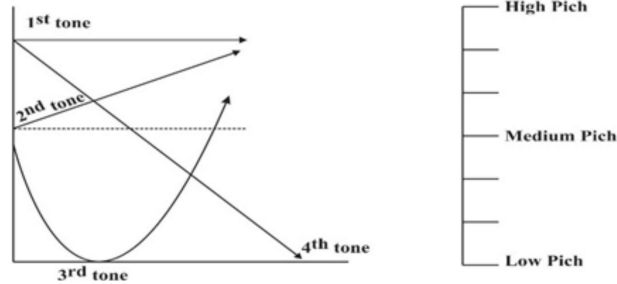
සරය හෙවත් (Pitch) යන්න ද අධිබණ්ඩිය ශබ්ද ලක්ෂණවල වැදගත් ශබ්ද ලක්ෂණයකි. මෙමගින් සිදු වන්නේ වචනවල උච්ඡාරණ සංඛ්‍යාතය මැන බැලීමයි. එය නූතන තාක්ෂණික උපාංග භාවිතයෙන් මැන බැලෙන අතර, එහි ඒකකය වන්නේ Hz (හර්ට්ස්) ය. සරයට භාෂාත්මක වශයෙන් වැදගත් ස්ථානයක් හිමි වේ. ඇතැම් භාෂාවල සර පරාසය තවත් භාෂාවකින් වෙනස් වේ. සරයේ විවිධතා සහිත භාෂා “ස්වර භාෂා” හෙවත් Tonal Languages ලෙස හැඳින්වේ. චීන, ජපන්, තායි, පන්ජාබි, සුලු වැනි භාෂා Tonal Languages වන අතර, අනෙකුත් භාෂා None-tonal Languages ලෙස හැඳින්වේ. ස්වර භාෂාවක් ලෙස ප්‍රකට චීන භාෂාවේ විශේෂත්වය වන්නේ එහි සර රටා හතරක් (Four Tones) පැවතීමයි. ඒවා නම්,

01.	උච්ච	-	mā
02.	උච්ච අවරෝහන	-	má
03.	අවච අවරෝහන ආරෝහන	-	mā
04.	උච්ච අවරෝහන	-	mà

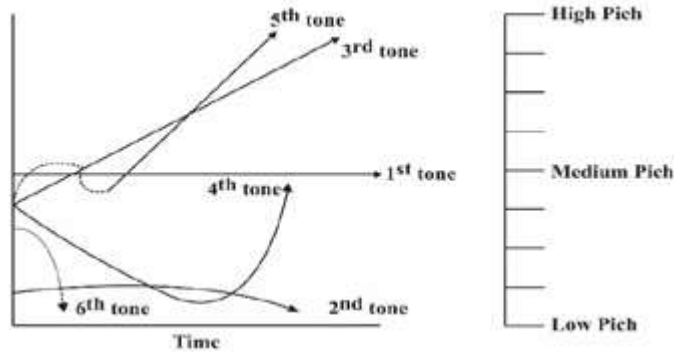
මෙම සර රටාව තුළ එකම වචනයේ අර්ථ හතරක් පවතින බව හඳුනාගැනීමට පිළිවන.

01.	mā	-	අම්මා	-	Mother
02.	má	-	හණ	-	Hemp
03.	mǎ	-	අශ්වයා	-	horse
04.	mà	-	බණිනවා	-	to scold වශයෙනි.

මේ තුළින් පැහැදිලිවන කරුණක් වන්නේ සරය උච්චාරණයේදී වැදගත් භාෂාත්මක ඒකකයක් වන බවයි. ඒන භාෂාවේ සරය පිහිටින විවිධ ආකාර පහත ප්‍රස්ථාර දෙස බැලීමෙන් අවබෝධ කරගත හැකිය.

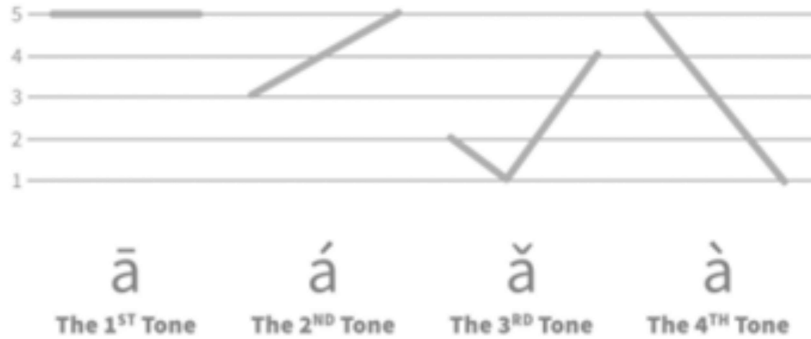
එමෙන්ම වියටිනාම් භාෂාවේ සර පහක් ද ජපන් භාෂාවේ සර පහක් ද වශයෙන් ඒ ඒ භාෂාවල මෙම සර රටා විවිධාකාරයෙන් පෙන්නුම් කරන බව හඳුනාගත හැකිය. වියටිනාම් භාෂාවේ සර පහක් දක්නට ලැබෙන අතර පහත ප්‍රස්ථාරය තුළින් ඒ බව පැහැදිලි කරගැනීමට පිලිවන.

ඉහත භාෂාවල වචන සරයේ විවිධත්වය අනුව අර්ථ හේදයට තුඩු දුන්න ද සිංහල භාෂාවේ එවැනි ලක්ෂණයක් දක්නට නොලැබේ. එහෙත් උච්චාරණයේ දී අවස්ථානුකූලව අර්ථ වෙනස් කරන බව පෙනෙන්නට තිබේ. සාමාන්‍ය කථා ව්‍යවහාරයේ දී මෙම වෙනස කැපී පෙනේ.

පහත උදාහරණය දෙස බලමු.

1. giyā - ගියේ ය
2. giyá - ගියා! (විශ්මයාර්ථය)
3. giyǎ - ගියා ද? (නුවරකලාවියේ ව්‍යවහාරය)
4. giyà - ශෝකී බව (එයා අවසන් ගමන් ගියා)

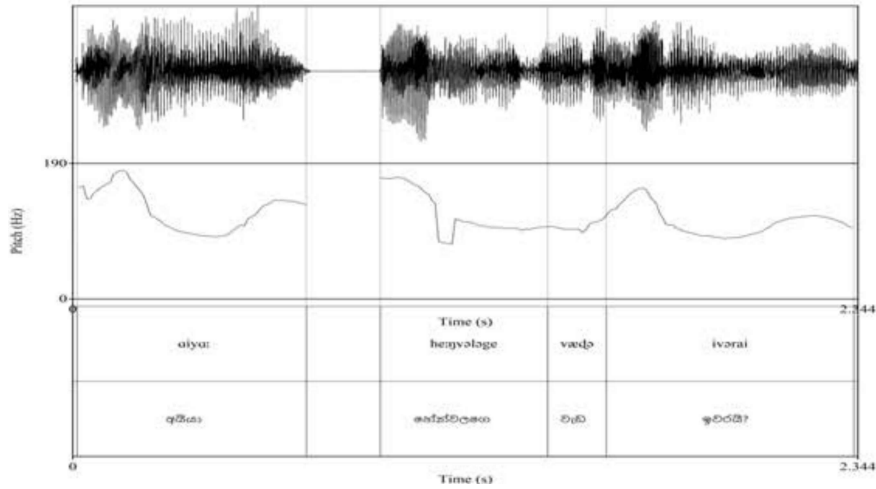
ඉහත වචනවල අවස්ථානුරූපීව ප්‍රකාශනාර්ථය වෙනස් වුව ද එහි ඒන භාෂාවේ මෙන් අර්ථ පෙන්වුම් නොකරයි. දේශීය ව්‍යවහාරය තුළ ඇත්තේ ඉහත උච්ඡාරණ අවස්ථා හතරෙන් උච්ච සහ අවච්ච යන අවස්ථා දෙක පමණි. එහෙත් නුවරකලාවිය ව්‍යවහාරයේ උච්ච අවරෝහණ ආරෝහණ ස්වරූපය ද පවතින බව සියුම්ව නිරීක්ෂණය කරන්නෙකුට හඳුනාගැනීමට පිළිවන. එය 'ස්වර භාෂා' හෙවත් Tonal Languages වල දක්නට ලැබෙන ස්වරණයේ වෙනසට යම් සමාන කමක් පෙන්වුම් කරන බව පැහැදිලි ය.

A9 මාර්ගයේ මිහින්තලේ පසුකොට කි.මී 12ක් පමණ ගිය තැන රඹුද වනගරය මුණගැසේ. එහි වැලිමය මන්සන්දියෙන් හැරී කි.මී 3ක් පමණ ගිය විට රොටවැව ග්‍රාමයට ළඟා විය හැකි ය. අතීතයේ සිට පැවත ආ සාම්ප්‍රදායික වත් පිළිවෙත් අදටත් මේ ගම්මානය තුළ දක්නට ලැබෙන්නේ වැව කේන්ද්‍රගත කරගනිමිනි. පවුල් 250ක් පමණ ජීවත් වන මෙහි ප්‍රධාන ජීවනෝපාය මාර්ගය වී ඇත්තේ කම්හල් කර්මාන්තයයි. මෙහි වෙසෙන ජනයා අතරින් සාම්ප්‍රදායික කථා ව්‍යවහාරය හා වත්පිළිවෙත් වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබෙන්නේ වයස අවු.60 ඉක්මවූ වැඩිහිටි පිරිස අතර ය. ඔවුන් අතරින් කිහිප දෙනෙකු සම්මුඛ සාකච්ඡාවට භාජනය කිරීමෙන් පටිගත කරගත් ව්‍යවහාර අතරින් මෙම අධ්‍යයනය සඳහා වැදගත් වාගාලාප කිහිපයක් පහත ආකාරයට විශ්ලේෂණය කර බලමු.

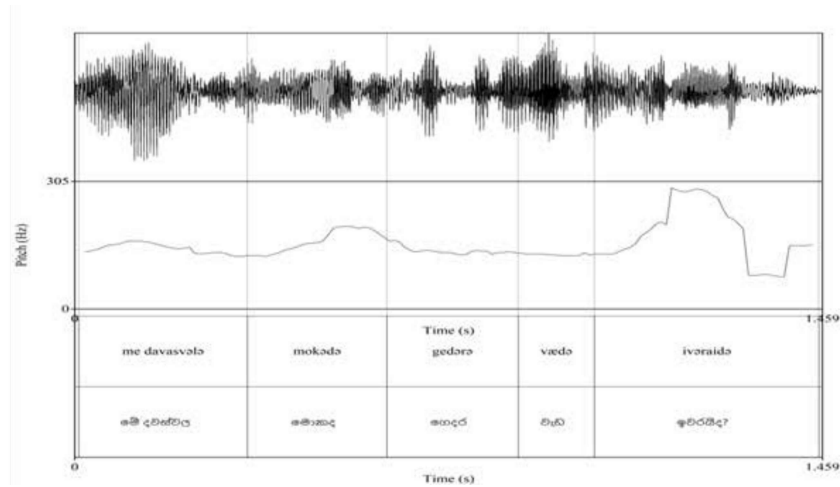
දත්ත විශ්ලේෂණය

මෙම පර්යේෂණයේ දී දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා නුවරකලාවිය උපභාෂාව සහ සම්මත උපභාෂාවත් සංසන්දනය කිරීමට සිදු විය. මන්ද යත්, නුවරකලාවිය ව්‍යවහාරයේ ස්වරණයේ වෙනස පැහැදිලිව අවබෝධ කරගැනීමට හැකි වන්නේ සම්මත උපභාෂාව හා සංසන්දනය කිරීම තුළින් වීමයි. මෙහි දී නුවරකලාවිය උපභාෂාවේ වාගාලාපවල විද්‍යමාන ස්වරණයේ විවිධත්වය කැපී පෙනෙන වචන පමණක් සම්මත උපභාෂාවේ වාගාලාපවල දක්නට ලැබෙන එවැනිම වචන සමඟ සංසන්දනාත්මකව විශ්ලේෂණය කර ඇත.

1. අයියා.. හේන්වලගෙ වැඩ ඉවරයි? - aiya hēnvəlage væɖə **ivərai**
2. මේ දවස්වල මොකද ගෙදර වැඩ ඉවරයි ද? - mē davasvələ gedərə væɖə **ivəraida**

(ප්‍රස්ථාර 1)

(ප්‍රස්ථාර 2)

ඉහත වාගාලාපයේ අවසන් පදය ක්‍රියා පදයක ස්වරූපයක් ගෙන ඇත. එහෙත් ඒ තුළ ඇත්තේ ප්‍රශ්නවාචී අවසාන ක්‍රියාවකි. සම්මත උපහාෂාවේ ද මේ ලක්ෂණය දක්නට ලැබුණ ද සම්මත උපහාෂාවෙන් මෙය වෙනස් වන්නේ ස්වරූපයේ හා මානයේ ඇති විවිධත්වය හේතුවෙනි. පහත වගුවේ ඇති දත්තවලට අනුව ඉහත වාගාලාප දෙකෙහි අවසන් ක්‍රියාවේ සර රටාව උච්චාවචනය වී ඇති අයුරු පැහැදිලිව දැකගත හැකි ය. මෙහි පළමු සිද්ධියේ

ස්වරණය උච්චාවචනය වී ඇති අතර දෙවන සිද්ධියේ ස්වරණය සාපේක්ෂව තිරස් අගයක් ගෙන ඇත. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ නුවරකලාවියේ ව්‍යවහාරයේ අවසාන ක්‍රියාපදය හෝ වචනය අවච අවරෝහණ ආරෝහණ ස්වරූපයක් පෙන්වනු ලබන බවයි. මෙය සම්මත සිංහල ව්‍යවහාරය තුළ දක්නට නොලැබෙන නමුත් නුවරකලාවියේ ව්‍යවහාරය තුළ දක්නට ලැබෙන සුවිශේෂී තත්ත්වයක් බව පෙන්වා දිය හැකි ය.

Cases	Word	Time (Length) (Seconds)	Median Pitch	Mean Pitch	Standard Deviation
Case 1	<u>ivarai</u> - NK	0.757972	108.491 Hz	109.388 Hz	19.503 Hz
Case 2	<u>ivaraida</u> - STD	0.390918	182.508 Hz	183.925 Hz	72.827 Hz

(වගුව 1)

නුවරකලාවිය උපහාෂාවේ කැපී පෙනෙන තවත් ලක්ෂණයක් නම් මානය (Length) යි. එය සෑම අවස්ථාවක ම වාගාලාපයක අවසානයේ දැකිය හැකි තත්ත්වයකි. සම්මත උපහාෂාවේ මානය නුවරකලාවිය උපහාෂාවේ මානයට වඩා කෙටි ය. එනම් උච්චාරණ කාලය සාපේක්ෂව පහළ අගයක් පෙන්වනු ලබයි.

NK – Nuwarakalaviya Dialect					
cases	ivarai	ane:	goda	amme:	karanne
case 01	0.697877	0.594490	0.864874	0.670640	0.932938
case 02	0.916690	0.366409	0.600911	0.698214	0.874756
case 03	0.819425	0.636590	0.548800	0.712463	0.718681
case 04	0.673435	0.050284	0.608240	0.744422	0.665459
case 05	0.582924	0.779157	0.512973	0.877199	0.771551
Median Value	0.7380702	0.485386	0.6271596	0.7405876	0.792677

STD - Standard Dialect					
cases	ivarai	ane:	goda	amme:	karanne
case 01	0.407418	0.394168	0.718014	0.591751	0.585515
case 02	0.249640	0.258670	0.384730	0.693772	0.514602
case 03	0.229006	0.223103	0.363486	0.648730	0.518451
case 04	0.490137	0.302010	0.248825	0.632611	0.628725
case 05	0.527037	0.261594	0.211703	0.623562	0.433307
Median Value	0.3806476	0.287909	0.3853516	0.6380852	0.53612

ඉහත පළමු වගුවේ සිද්ධි පහට අදාළව ivarai, Ane, goda, amme, karanne වශයෙන් වචන පහක් ගෙන ඒවා උච්චාරණය කරන ආකාරය සියුම්ව නිරීක්ෂණය කොට ඇත. මෙහිදී දක්නට ලැබුණු තොරතුරු වලට අනුව පළමු සිද්ධි පහේදීම ivarai යන වචනය උච්චාරණයේ දී ගතවන කාලයේ මධ්‍ය අගය 0.7380702 කි. එය දෙවන වගුවේ සමස්ත සිද්ධි සංඛ්‍යාවේ මධ්‍ය අගයට වඩා 0.3574226 ක පරතරයක් සහිත ඉහළ අගයකි. ඒ අනුව නුවර කලාවියේ

උපහාෂාව උච්චාරණය කරන පුද්ගලයන්ගේ මානයට (Length) වඩා සම්මත උපහාෂාවේ පුද්ගලයෙක් උච්චාරණය කරන වචන වල උච්චාරණ කාලය අඩු බවක් පෙනෙන්නට තිබේ. එසේම සෙසු වචන වලද මධ්‍ය අගය සැලකිල්ලට ගැනීමේ දී මේ බව තහවුරු වේ.

නුවරකලාවිය ව්‍යවහාරය තුළ මානයේ හෙවත් (length) හි සුවිශේෂී වෙනසට හේතු කාරණා කවරේද යන්න පර්යේෂකයාගේ අවධානයට යොමු වී ඇත. ඉහත පළමු වගුවේ දක්නට ලැබෙන සිද්ධි පහ සඳහා තෝරාගෙන ඇත්තේ තත් ප්‍රදේශය තුළ ජීවත්වන පුද්ගලයින්ය. මෙහිදී දක්නට ලැබෙන විශේෂත්වය වන්නේ උච්චාරණයේ දී මානය (length) හෙවත් උච්චාරණ කාලය ඉහළ අගයකින් පවත්වාගෙන පුද්ගලයන්ගේ ස්වභාවය විවිධ වන බවයි. ඒ අතර කුලය, අධ්‍යාපන මට්ටම, වයස, ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය ප්‍රධාන වේ. නුවරකලාවිය උපහාෂාවේ භාෂකයින් අතරින් වැඩි කාලයක් සහිතව වචන උච්චාරණය කරන්නේ පහල යැයි සම්මත කුල නියෝජනය කරන පිරිස් බවට මතයක් පවතී. මෙම තත්ත්වය නිරීක්ෂණය කිරීම සඳහා නියැදි කිහිපයක් භාවිත කළ අතර, එහි සත්‍යතාවක් පෙන්වුම් කරන බවක් පැහැදිලිව නිරීක්ෂණය නොවී ය. එහෙත් මෙම පර්යේෂණය සඳහා පාදක වූ “රොටවැව” ගම්මානය “ආවිරි” කුලයට අයත් ගම්මානයක් බව ප්‍රදේශවාසීහු පවසති. එහි සත්‍යාසත්‍ය භාවය තීරණය කිරීමට නිවෙස්වල දක්නට ලැබෙන ‘කම්මල්’ බාහිර සාධකයක් ලෙස භාවිත කිරීමට අපට සිදු විය.

නුවර කලාවිය ව්‍යවහාරය තුළ උච්චාරණයේ දී වැඩි මානයකින් යුක්තව වචන උච්චාරණය කිරීම සඳහා හේතු විමසීමේ දී කුලයට අමතරව අධ්‍යාපන මට්ටම, රැකියාවේ ස්වභාවය, ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය වැනි සාධක ද ප්‍රධානත්වයෙහිලා සැලකිය හැකිය. පහළ අධ්‍යාපන මට්ටමක් සහිත වැඩි පිරිසක් කෘෂිකර්මාන්තයේ නිරත වෙති. ඔවුන් ඇතැම් විට ඉහළ කුලයකට අයත් වුවද ඉහත උච්චාරණ විවිධත්වය පෙන්වුම් කිරීමට සමත් වෙති. මෙම සාධක දෙකටම වඩා මානයෙහි විවිධත්වය පෙන්වුම් කිරීමට බලපාන ප්‍රමුඛ සාධකයක් ලෙස ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය පෙන්වා දිය හැකිය. නුවරකලාවිය උපහාෂාවේ කාන්තා පාර්ශවය බහුල වශයෙන් ඉහත භාෂා ව්‍යවහාරය භාවිතා කරන බවක් පෙනෙන්නට තිබේ. වයස පනස්පහ හැට ඉක්මවූ කාන්තාවන් වැඩි පිරිසක් රැකියා වියුක්තිකයක් වන අතර, ඔවුන්ගේ ව්‍යවහාරයේ උච්චාරණ කාලය රැකියා නියුක්ත කාන්තාවන්ගේ උච්චාරණ කාලයට වඩා ඉහළ අගයක් පෙන්වුම් කරයි.

හිගමනය

භාෂාවේ ප්‍රමුඛතම කාර්ය අදහස් හුවමාරු කරගැනීම බව අපි දනිමු. මෙසේ අදහස් හුවමාරු කරන මාධ්‍ය වූ භාෂාවේ විවිධ පැතිකඩ පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමට නූතන වාග්වේදීන් උත්සාහ ගෙන ඇති ආකාරය වාග්වේද්‍යාවේ විෂය ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ විමසීමේ දී පැහැදිලි වේ. ශබ්දවේද්‍යාව තුළින් මානව භාෂාවේ උච්චාරණ විධි පිළිබඳ අවධානය යොමු කර ඇත. මෙම පර්යේෂණයේදී ද ශබ්දවේද්‍යාත්මක පදනමක සිට දත්ත රැස් කිරීම සිදු කළ අතර, ඒ

සඳහා නුවර කලාවියේ ව්‍යවහාරය භාවිත කරන්නට යෙදුණි. නුවරකලාවිය උපහාෂාවේ භාෂක සමාජය නියෝජනය කරන පුද්ගලයන් හා සම්මත උපහාෂාව නියෝජනය කරන පුද්ගලයන්ගේ හඬ ආශ්‍රයෙන් ලබාගත් දත්ත භාවිතා කරන්නට යෙදුණි. මෙම දත්ත විධිමත්ව විශ්ලේෂණයට භාජනය කිරීමෙන් ලැබුණු තොරතුරුවලට අනුව නුවර කලාවිය උපහාෂාවේ භාෂකයින්ට වඩා අඩු කාලයක් සම්මත උපහාෂාවේ භාෂකයින් වචන උච්චාරණයේ දී ගන්නා බව පැහැදිලි ය. එමෙන්ම, ඔවුන්ගේ උච්චාරණය තුළ දක්නට ලැබෙන ස්වරණය ද සම්මත උපහාෂාවට අනුව වෙනස් වී ඇත. එම නිසා නුවරකලාවිය ව්‍යවහාරය ස්වරණයේ හා මානයේ විවිධතා පෙන්වුම් කරන උපහාෂාවක් ලෙස නිගමනය කළ හැකි ය.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

කරුණාතිලක, ඩබ්ලිව්.එස්.විජේතුංග රත්න, රාජපක්ෂ, ආර්. එම්. ඩබ්ලිව්. (2004), වාග්විද්‍යා ප්‍රවේශය, කොළඹ, ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ

Bey Marquis, (1619), **Pitch Black, Black Pitch**, Jamestown, Thcolonial South, New York, Michigan State University Press.

Bloch B, Trager GL (1942). Outline of linguistic analysis. Special publications of the Linguistic Society of America. Baltimore: Linguistic Society of America.

De Boer Elisabeth, (2008), **The origin of Alternations in initial pitch in the verbal paradigms of the central Japanese accent systems**, City Of Kyoto , Brill.

Ferdinand de Saussure, **Course on General Linguistics**, (The Philosophical Library, Inc, New York City, 1959)

Introductory: Language defined." Chapter 1 in Language: An introduction to the study of speech. New York: Harcourt, Brace & World (1921): 3-23.

Kortland Fredrik & Schaeken JÈ, **Studies in Slavic and General Linguistic volume 33 2008**,

Mendel Arthur ,(1978), **Pitch in Western + Music Since 1500 A re-examination**, Cathedral Of Mexico City,International Musicological Society.

Roder John,(1989), **19th Century Music**, California, International Association Of Music Libraries,Archives And Documentation Centres (IAML).

Thurgood Graham, (1996), **Tone and phonations in South Asian Languages** , Vietnam, Oceanic Linguistics Special Publication.

Zec Draga,(1999), **Footed Tones and Tonal Feet:Rhythmic Constituency in a Pitch**, United Kindom, Cambridge University Press.